

Aturem l'espoli contra el poble treballador dels Països Catalans

ENDAVANT (OSAN) :: 29/07/2014

La publicación de las balanzas fiscales pone de manifiesto el expolio a que el estado y las clases dirigentes someten las clases populares de los PPCC a nivel fiscal.

[Català]

La publicació d'unes enèsimes balances fiscals posa de manifest un cop més, més enllà del ball de xifres, una part de l'espoli a què l'estat i les classes dirigents sotmeten les classes populars dels Països Catalans a nivell fiscal.

Des d'Endavant OSAN denunciem aquest espoli en tota la seva globalitat, i el xifrem en els següents termes:

L'anomenat espoli fiscal territorial, és a dir, la transferència d'impostos extrets dels treballadors i treballadores dels Països Catalans cap a l'estat central, que sumen entre 30.000 i 36.000 milions d'euros anuals.

Una política fiscal regressiva, que fa recaure tot l'esforç fiscal sobre la classe treballadora, fins al punt que en plena crisi la tributació de les rendes de capital ha disminuït un 62%. La impunitat absoluta del frau fiscal, valorat en 26.000 milions d'euros anuals i concentrat en un 72% en les grans corporacions.

Una política redistributiva que prima el pagament d'un deute que ni han contret les classes populars ni se n'han beneficiat, la despesa armamentística i el manteniment de l'activitat de les grans empreses a través d'inversions públiques sense retorn social per damunt de la inversió en educació, sanitat i benestar. I que se segueix beneficiant del treball de cures no remunerat que recau en major mesura sobre les dones de la classe treballadora.

Amb tot, des d'Endavant OSAN també volem fer un seguit de consideracions entorn l'enfocament que des del regionalisme i del nacionalisme burgès s'ha fet i s'està fent d'aquesta qüestió:

Denunciar només l'espoli fiscal, abstraient-lo de la resta d'elements abans citats amaga la voluntat de no voler abordar el problema en la seva totalitat i de perpetuar la resta d'espolis damunt les classes populars.

Denunciar només l'espoli fiscal d'una part del territori és voler amagar una realitat que afecta per igual tant a Catalunya com al País Valencià i les Illes, amb la voluntat de voler amagar el caràcter nacional del conjunt de Països Catalans.

Així mateix, caracteritzar l'espoli fiscal com una transferència forçosa de rendes de territoris rics a altres territoris pobres és, a banda de fals, un intent d'enfrontar els diversos pobles presoners de l'estat. Les xifres de l'espoli fiscal que pateixen els Països Catalans no són invertides en prestacions socials ni en iniciatives de desenvolupament a Andalusia o

Extremadura. L'espoli fiscal s'utilitza bàsicament per a engreixar l'oligarquia estatal i en són beneficiàries les burgesies locals dels Països Catalans. La despesa armamentística vinculada a l'obtenció de contractes per a empreses espanyoles a l'estranger, la creació, artificial i accelerada, d'una gran capital financera a Madrid i l'execució d'infraestructures amb nul retorn social per tal d'insuflar negoci al binomi construcció-finances, motor del capitalisme hispànic.

A la vegada, i entenent que com a poble també ens trobem immersos en un model "d'economia-món" basat en l'espoli i l'explotació internacional del treball, apostem per un socialisme feminista internacionalista, que tingui en compte no només un repartiment del treball i la riquesa dins de les fronteres nacionals, sinó que contribueixi a unes relacions solidàries entre la classe treballadora dels diferents pobles.

Per acabar amb l'espoli fiscal a què és sotmès el poble treballador dels Països Catalans només hi ha una alternativa: la independència i la construcció del socialisme i d'un model social feminista. Qualsevol altra sortida serà un pedaç que l'únic que aconseguirà serà fer mutar el problema cap a noves formes però en cap cas materialitzarà l'única solució: que el fruit del treball de les classes populars dels Països Catalans reverteixi en el seu interès i que l'esforç fiscal del conjunt de la societat tingui un caràcter netament progressiu.

Països Catalans, 25 de juliol de 2014

[Castellano]

Paremos el expolio contra el pueblo trabajador de los Países Catalans

La publicación de unas enésimas balanzas fiscales pone de manifiesto una vez más, más allá del baile de cifras, una parte del expolio a que el estado y las clases dirigentes someten las clases populares de los Países Catalans a nivel fiscal.

Desde Endavant OSAN denunciemos este expolio en toda su globalidad, y lo ciframos en los siguientes términos:

El llamado expolio fiscal territorial, es decir, la transferencia de impuestos extraídos de los trabajadores de los Países Catalans hacia el estado central, que suman entre 30.000 y 36.000 millones de euros anuales.

Una política fiscal regresiva, que hace recaer todo el esfuerzo fiscal sobre la clase trabajadora, hasta el punto de que en plena crisis la tributación de las rentas de capital ha disminuido un 62%.

La impunidad absoluta del fraude fiscal, valorado en 26.000 millones de euros anuales y concentrado en un 72% en las grandes corporaciones.

Una política redistributiva que prima el pago de una deuda que ni han contraído las clases populares ni se han beneficiado, el gasto armamentista y el mantenimiento de la actividad de las grandes empresas a través de inversiones públicas sin retorno social por encima de la inversión en educación, sanidad y bienestar. Y que se sigue beneficiando del trabajo de cuidados no remunerado que recae en mayor medida sobre las mujeres de la clase

trabajadora.

Con todo, desde Endabant OSAN también queremos hacer una serie de consideraciones en torno al enfoque que desde el regionalismo y el nacionalismo burgués se ha hecho y se está haciendo de esta cuestión:

Denunciar sólo el expolio fiscal, abstrayéndola del resto de elementos antes citados esconde la voluntad de no querer abordar el problema en su totalidad y de perpetuar el resto de expolios sobre las clases populares.

Denunciar sólo el expolio fiscal de una parte del territorio es querer ocultar una realidad que afecta por igual tanto en Cataluña como en Valencia y las Islas, con la voluntad de querer ocultar el carácter nacional del conjunto de los Países Catalanes.

Asimismo, caracterizar el expolio fiscal como una transferencia forzosa de rentas de territorios ricos en otros territorios pobres es, además de falso, un intento de enfrentar los diversos pueblos prisioneros del estado. Las cifras del expolio fiscal que sufren los Països Catalans no son invertidas en prestaciones sociales ni en iniciativas de desarrollo en Andalucía o Extremadura. El expolio fiscal se utiliza básicamente para engordar la oligarquía estatal y son beneficiarias las burguesías locales de los. El gasto armamentístico vinculado a la obtención de contratos para empresas españolas en el extranjero, la creación, artificial y acelerada, de una gran capital financiera a Madrid y la ejecución de infraestructuras con nulo retorno social para insuflar negocio al binomio construcción-finanzas, motor del capitalismo hispánico.

A la vez, y entendiendo que como pueblo también nos encontramos inmersos en un modelo de "economía-mundo" basado en el expolio y la explotación internacional del trabajo, apostamos por un socialismo feminista internacionalista, que tenga en cuenta no sólo un reparto del trabajo y la riqueza dentro de las fronteras nacionales, sino que contribuya a unas relaciones solidarias entre la clase trabajadora de los diferentes pueblos.

Para acabar con el expolio fiscal al que es sometido el pueblo trabajador de los Països Catalans sólo hay una alternativa: la independencia y la construcción del socialismo y de un modelo social feminista. Cualquier otra salida será un parche que lo único que conseguirá será hacer mutar el problema hacia nuevas formas pero en ningún caso materializará la única solución: que el fruto del trabajo de las clases populares de los Països Catalans revierta en su interés y que el esfuerzo fiscal del conjunto de la sociedad tenga un carácter netamente progresivo.

Països Catalanes, 25 de julio de 2014

Traducido por La Haine

<https://ppcc.lahaine.org/aturem-l-espoli-contra-el-poble-treballa>